

Modlitwy odmawiane nad matką czterdziestego dnia

Czterdziestego dnia dziecko znowu przynieszone jest do świątyni, aby pierwszy raz zostało do niej wprowadzone. Przynosi je matka oczyszczona już i umyta, stojąca i pragnąca przyjąć je po chrzcie.

Kapłan: Błogosławiony Bóg nasz w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen. **Trisagion.** Najświętsza Trójco. Ojciec nasz.

Kapłan: Albowiem Twoje jest królestwo, i moc, i chwała, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen. **Także troparion dnia lub patrona świątyni.**

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Dla modlitw wszystkich świętych i Bogurodzicy, Panie, daj nam Twój pokój i zmiłuj się nad nami jako jedyny szczodroblivy.

Skłoniwszy głowę niewiasty razem z dzieckiem, kapłan czyni nad nią znak krzyża i dotykając jej głowy odmawia modlitwę:

Kapłan: Do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Panie, Boże Wszechwładny, Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, któryś stworzył słowem Twoim wszystkie duchowe i cielesne byty, i wszystko z niebytu przywiódłeś do istnienia, modlimy się do Ciebie i Ciebie błagamy, abys ze swej woli zbawił służebnicę Twoją *N.*, oczyścił ją z wszelkiego grzechu i od wszelkiej zmazy, gdy przychodzi do świętej Twojej cerkwi, aby bez obawy osądzenia przyjąć święte Tajemnice.

Niech będzie wiadomym, że gdy dziecko nie żyje, modlitwę czyta się tylko dotąd i kończy donośnie:

Albowiem jesteś Bogiem dobrym i Miłującym człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Jeżeli dziecko żyje, odmawiaj modlitwę do końca:

A zrodzone przez nią dziecko pobłogosław, rozwijaj, uświęć, napełnij mądrością, cnotami, rozumem, gdyż Ty przywiódłeś je na świat i pokazałeś mu światło zmysłowe, aby stał się także godnym w czasie, który określiłeś, światłości duchowej i został połączony za świętą Twoją owczarnią poprzez Jednorodzonego Twego Syna, z którym błogosławiony jesteś z Najświętszym i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Kapłan: Pokój wszystkim.

Chór: I z duchem twoim.

Kapłan: Głowy wasze skłońcie przed Panem.

Chór: Przed Tobą, Panie.

Panie, Boże nasz, który przyszedłeś zbawić rodzaj ludzki, przyjdź i do służebnicy Twojej *N.* i uczynij ją godną poprzez czcigodną posługę Twego

kapłaństwa, aby weszła do świątyni Twojej chwały. Obmyj jej zmazę cielesną i zmazę duchową w wypełnieniu czterdziestego dnia, czyniąc ją godną przyjęcia Ciała i Krwi Twojej. Albowiem uświęcone jest i pełne chwały najczcigodniejsze, i najwspanialsze imię Twoje z Ojcem i Świętym Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Druga modlitwa, odmawiana nad dzieckiem, które kapłan błogosławi, mówiąc:

Kapłan: Do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Panie, Boże nasz, który czterdziestego dnia jako dziecko zostałeś według prawa przyniesiony do świątyni przez Marię Dziewicę, świętą Twoją Matkę, i byłeś noszony na rękach przez sprawiedliwego Symeona, sam, Władco wszechwładny, także to przyniesione dziecko, aby okazać je Tobie, wszystkich Stwórcy, pobłogosław i skieruj ku wszelkiemu dziełu dobremu i Tobie odpowiadającemu, odpędzając od niego wszelką przeciwną moc znakiem Twego krzyża. Ty bowiem chronisz dzieci, Panie, a przeto niech stanie się ono godnym świętego chrztu, otrzyma dziedzictwo wybranych w Twoim królestwie, zachowawszy wraz z nami łaskę świętej i Współistotnej, i Niepodzielnej Trójcy.

Albowiem Tobie przynależy wszelka chwała, dziękczynienie i pokłon, z Ojcem Twoim, który nie ma początku, i Najświętszym, i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Kapłan: Pokój wszystkim.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Kapłan: Głowy wasze skłońcie przed Panem.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Boże, Ojczy wszechwładny, Ty przez donośny głos proroka Izajasza ogłosiłeś nam Wcielenie z Dziewicy Jednorodzonego Twego Syna i Boga naszego, który w ostatecznych czasach z Twojej woli i działania Świętego Ducha z bezmiernego miłosierdzia dla zbawienia nas, ludzi, zechciał się z Niej narodzić i zgodnie z obyczajem Świętego Zakonu po wypełnieniu dni oczyszczenia został przyniesiony do świątyni prawdziwy dawca Zakonu i spoczął na rękach sprawiedliwego Symeona. Prefigurację tej tajemnicy poznaliśmy objawioną przez proroka jako kleszcze trzymające płonący węgiel, a przeto i my, wierni, pobudzani łaską, naśladowanie owego przestrzegamy. Sam teraz, Panie, chroniący dzieci, pobłogosław to dziecko wraz z jego rodzicami i z rodzicami chrestnymi, i spraw, aby w czasie właściwym zostało odrodzone wodą i duchem. Zjednocz je ze świętą Twoją owczarnią duchowych owiec, nazwanych imieniem Twego Chrystusa. Albowiem Ty mieszkasz na wysokościach i spoglądasz na niskości, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Kapłan bierze dziecko na ręce i czyni nim krzyż przed bramą świątyni, mówiąc:

Wprowadzany jest do świątyni sługa Boży *N.*, w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha. Amen.

Następnie wchodzi do świątyni, mówiąc:

Wejdzie do domu Twego, pokłoni się świętej Twojej świątyni.

Po wejściu do świątyni, powtarza na jej środku:

Wprowadzany jest do świątyni sługa Boży *N.*, w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha. Amen.

Także mówi:

Pośrodku świątyni zaśpiewa Tobie.

Idzie także do bramy sanktuarium i przed nią mówi:

Wprowadzany jest do świątyni sługa Boży *N.*, w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha. Amen.

Następnie, jeżeli dziecko jest płci męskiej, to wchodzi do sanktuarium. Jeżeli zaś jest płci żeńskiej, to jedynie podchodzi do królewskiej bramy, mówiąc:

Teraz pozwalasz odejść słudze Twemu, Władco, według słowa Twego, w pokoju, bowiem oczy moje widziały zbawienie Twoje, któreś przygotował wobec wszystkich ludzi, Światłość na oświecenie narodów i chwałę ludu Twego, Izraela.

Po tym kładzie je przy bramie sanktuarium, a chrzestny kłania się trzykrotnie, bierze dziecko i odchodzi. Kapłan zaś, jak zwykle, wygłasza rozesłanie.